

[Finansministeren]

Det er vanskeligt foreneligt med den gældende ansvarsfordeling på ministerområder, og i øvrigt vil det være vanskeligt at praktisere udformningen af finanslovsforslaget på dette grundlag.

Jeg vil godt slutte med at sige, at jeg finder ikke, at det forslag, vi har liggende på folketingets bord, er et velegnet udgangspunkt for drøftelse af en ændring i den hidtidige budgetprocedure.

Camre (S):

Jeg har forstået, at fremskridtspartiet ønsker, at vi nu skal ændre proceduren for udarbejdelsen af finanslovsforslag, og at det skal ske efter en metode, der bedst kan karakteriseres som tænk-på-et-tal-metoden. Når man så har tænkt på et tal, skriver man det ned, og det er slutsummen, som det offentlige udgifter må andrage. Derefter begynder man at bakse rundt med at se, hvordan det nu passer til de forudsætninger, der i øvrigt findes.

Jeg må betegne metoden som totalt uanvendelig og kan ikke tilsige socialdemokratiets tilslutning til en behandling af det foreliggende forslag.

Palle Simonsen (KF):

Der er intentioner i dette forslag, som minder om det, der behandles under den næste sag på dagsordenen. Som finansministeren har givet udtryk for, kan man sige, at dette forslag er meget procedurepræget, idet der er tale om nogle datofastsættelser. Men jeg vil godt gøre gældende, at selve filosofien bag det forslag, som fremskridtspartiet her lægger frem, er vi for så vidt enige i. Jeg tager ikke hermed stilling til datoer, men grundprincippet, at folketinget på et tidligt tidspunkt fastsætter en samlet budgetramme, som er udtryk for det, man føler der kan stilles til rådighed for den offentlige sektor, og at man på et senere tidspunkt søger at foretage en prioritering inden for de enkelte ministerområder, det er vi enige i, derom skal der ikke være nogen tvivl.

Nu er det altid underholdende at læse bemærkninger til fremskridtspartiets forslag, og jeg har bl. a. hæftet mig ved, at man gør gældende, at rigtigheden af dette forslag nok »efterhånden går op for selv de mest forstokkede hoveder i fallitpartierne«. Jeg vil gerne

sige til fremskridtspartiet, at vi føler os ikke truffet på dette område, for vi har faktisk, længe før fremskridtspartiet overhovedet blev opfundet, holdt på, at den eneste rigtige måde ved tilrettelæggelsen af det offentlige udgiftspolitik var, at man på et tidligt tidspunkt lavede en samlet budgetramme. Det står naturligvis stadig ved magt. Det vil vi gerne diskutere videre og i øvrigt i forbindelse med det næste punkt på dagsordenen komme dybere ind i materien omkring offentlige udgifters tilrettelægning.

Bertel Haarder (V):

Jeg kan tilslutte mig hvert ord, som hr. Palle Simonsen har sagt. Man vil kunne aflæse venstres stilling til sagen i det forslag, der kommer til behandling i punktet efter dette. Når det gælder princippet, det overordnede princip, er der ingen uenighed.

Man kan måske sige, at dette med at fastsætte, hvilke kvartaler der skal ske hvad, måske er lovlig detaljeret. Venstre foretrækker, at man tager udgangspunkt i de budgetteringsrammer, der laves i forvejen, og som sidste år blev udsendt den 28. februar, og siger, at disse budgetteringsrammer vil vi gerne have forelagt folketinget et par måneder før, og så vil vi gerne have de løvbundne udgifter med ind under dem. Det er den måde, hvorpå vi har grebet fat i den forhåndenværende verden og sagt: der er noget i forvejen, der ligner det, vi ønsker, det skal blot fremskyndes, det skal omfatte de løvbundne udgifter, og så skal det forelægges folketinget, sådan at vi kan stemme om det før jul.

Men som sagt, i princippet er der ikke nogen voldsom afstand.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg har opfattet det således, at vores forslag ikke er afvist, hverken af venstre eller konservative, men at man er enig i principperne. Detaljer kan vi altid tage fat på i udvalgsarbejdet; det er vi naturligvis fuldt indforstået med.

Forslagets hovedsigte er naturligvis at få styr på de offentlige udgifter i Danmark. De, som vil kritisere det, som f. eks. hr. Camre, må derfor kunne dokumentere, at der er fuld kontrol over de offentlige udgifter i Danmark. Hvis man blot kommer herop og siger, at det duer ikke, må vi spørge: hvordan så?